

Arrest

nr. 81 185 van 14 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de bevelscomponent van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 5 december 2011 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 maart 2012.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat K. VAN BELLINGEN en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 11 april 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in. Op 2 mei 2011 wordt deze aanvraag door de gemachtigde van de staatssecretaris onontvankelijk verklaard.

1.2 Op 16 november 2011 dient de verzoekende partij een zesde asielaanvraag in.

1.3 Op 5 december 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, aan de verzoekende partij op dezelfde dag ter kennis gebracht. De bevelscomponent van deze beslissing is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten (...)
die een asielaanvraag heeft ingediend op 16.11.2011 (2)*

Overwegende dat betrokkene op 13.10.2008 een eerste asielaanvraag indiende; door het Commissariaatgeneraal voor de vluchtelingen en staatlozen (CGVS) op 16.03.2009 een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus + weigering subsidiaire bescherming' werd genomen omdat er geen geloof kon gehecht worden aan de door betrokkene aangehaalde asielmotieven en zijn bewering afkomstig te zijn uit Mosul, Centraal-Irak; betrokkene op 28.03.2009 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) beroep aantekende tegen deze beslissing; dit beroep op 19.05.2009 door de RVV werd verworpen omdat betrokkene niet ter terechtzitting verscheen en zich evenmin liet vertegenwoordigen; betrokkene op 21.09.2009 een tweede asielaanvraag indiende die op 02.10.2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd afgesloten met een beslissing 'weigering van in overwegingname van een asielaanvraag'; betrokkene op 15.10.2009 een derde asielaanvraag indiende die op 16.11.2009 door de DVZ werd afgesloten met een beslissing 'weigering van in overwegingname van een asielaanvraag'; betrokkene op 23.11.2009 een vierde asielaanvraag indiende; door het CGVS op 29.11.2010 een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus + weigering subsidiaire bescherming' werd genomen; de RVV op 24.03.2011 een arrest velde waarin de beslissing van het CGVS werd bevestigd; betrokkene op 11.05.2011 een vijfde asielaanvraag indiende en er voor hem op 26.05.2011 een beslissing werd genomen tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag vanwege de DVZ; betrokkene op 16.11.2011 een zesde asielaanvraag indiende en verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst; betrokkene expliciet verklaart geen nieuwe documenten te hebben noch contact te hebben met mensen in Irak; betrokkene verklaart dat zijn gezondheidstoestand achteruit gaat; medische redenen op zich niet zonder meer ressorteren onder de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bedoeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch onder de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming; betrokkene verklaart dat de situatie in Irak schrijnend is, er dagelijks mensen worden vermoord en er geen toekomst meer is; dergelijke verklaringen van algemene aard zijn en betrokkene hiermee niet het persoonlijke karakter van zijn problematiek kan aantonen; betrokkene verklaart dat hij bedreigd wordt door terroristen en hij riskeert vermoord te worden; betrokkene hiervoor geen enkel begin van bewijs voorlegt; betrokkene verklaart op straat te leven waarbij er dient te worden opgemerkt dat dergelijke problematiek er één is van materiële aard; dergelijke problematiek niet ressorteert onder de Conventie van Genève; betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen. (...)

2. Rechtspleging

2.1 In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat voorliggend verzoekschrift slechts gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

2.2 De Raad stelt vast dat de verzoekende partij bij haar verzoekschrift als bestreden beslissing de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 5 december 2011 houdende de weigering

tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}) voegt, maar dat zij in het onderdeel “Bestreden beslissing” van het verzoekschrift uitdrukkelijk het volgende stelt: “Aangezien hierbij beroep wordt ingesteld tegen het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 5.12.2011” en dat haar enig middel ook slechts tegen het bevel om het grondgebied te verlaten is gericht en niet tegen de weigering tot in overwegingname van haar asielaanvraag.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat het voorwerp van voorliggend beroep slechts de bevelscomponent van de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}) betreft.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid op wegens het ontbreken van het rechtens vereiste belang om reden dat er *in casu* sprake is van een herhaald bevel.

3.2 Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van bevelen om het grondgebied te verlaten van 9 juni 2009 en 29 maart 2011. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt verder, wat tevens niet wordt ontkracht door de verzoekende partij, dat deze bevelen niet werden aangevochten voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dienvolgens definitief zijn, zodat deze principieel uitvoerbaar zijn.

De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van de verzoekende partij niet en levert voor haar geen nut op, omdat de verwerende partij de bevelen om het grondgebied te verlaten van 9 juni 2009 en 29 maart 2011 kan uitvoeren, vermits deze definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319). Derhalve stelt zich de vraag of de verzoekende partij nog een wettig belang heeft bij de vordering.

Gelet op het feit dat de verzoekende partij zich ter terechtzitting van 11 april 2012 echter niet heeft kunnen uitspreken over het feit of zij, ondanks het feit dat haar reeds eerder, met name op 9 juni 2009 en 29 maart 2011, een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht en deze bevelen definitief en uitvoerbaar zijn geworden, toch meent belang te hebben bij de vernietiging van het thans bestreden bevel, komt het, met het oog op de eerbiediging van de rechten van verdediging, gepast voor de debatten te heropenen en de zaak naar de algemene rol te verwijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De debatten worden heropend.

Artikel 2

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS